కథా కౌముది

అద్దం

నాదెళ్ల అనూరాధ

సూర్యుడు లోకబాంధవుడు కదూ చుట్టూ ఉన్న లోకంతో తన బాంధవ్యాన్ని మరింత స్పష్టంగా ప్రదర్శిస్తున్నాడు. వేసవి ఎండ చురచుర లాడుతోంది.

ఆధార్ కార్డ్ కోసం నిలుచున్న సావిత్రికి అసహనంగా ఉంది. చుట్టూ రణగొణ ధ్వనులతో నిరంతరాయంగా కదులుతున్న ట్రాఫిక్. క్యూలో నిలబడిన వాళ్లందరూ ఏవేవో మాటల మధ్య ఉక్కిరిబిక్కిరి అవుతున్నారు. వెనక నిలుచున్నవాళ్ల మాటలు వద్దన్నాచెవిన పడుతున్నాయి.

'వదినా,విన్నావా? సుందరమ్మ కీ , కూతురికీ చెడింది.ఇక పుట్టింటికీ,తనకీ రుణం తీరిపోయిందని వెళ్లిపోయిందిట ఆ పిల్ల.'

' ఏమొచ్చిందిటా? ' విసుక్కుందా వదినగారు.

'పెద్దవాళ్లం అయిపోయేం,మేం ఎట్లా బతుకుతున్నామో పట్టించుకున్నవాళ్లెవ్వరూ లేరు. పండక్కీ, పబ్బాలకి వచ్చి, ఇచ్చింది పట్టుకెళ్లటమే కాని, నాలుగు రోజులు అమ్మానాన్నలకి వండి పెడదామని కూడా లేదు అని విసుక్కుందిట సుందరమ్మ. కూతురు వచ్చినప్పుడల్లా ఇది కావాలి,అది కావాలి అంటూ కోరుకోవటమే కాని తల్లి చేతిలో ఒక పండైనా పెట్టదుట. కూతురు, అల్లుడు ఎటైనా ఊరు వెళ్లాలంటే పిల్లల్ని ఇక్కడ తల్లి దగ్గర వదిలి వెళ్ళిపోతుందిట. సుందరమ్మ చేసిచేసి విసిగి పోయింది. కూతుర్ని ముఖానే అడిగేసిందట.'

'అవున్లే, తల్లీపిల్లల బంధానికి కూడా చెడ్డ రోజులు వచ్చి పడ్డాయి. పెద్దలంటే ఒక గౌరవమా? ఒక ప్రేమా? కన్నందుకు జీవితాంతం తమ కోసం ఏదో ఒకటి చెయ్యాలనే పిల్లలూ ఆశిస్తున్నారు. మీరు మాత్రం మాకేం ఒరగబెడుతున్నారని పెద్దలూ నిలేస్తున్నారు.'

సావిత్రి నిర్లిప్తంగా వింటోంది ఈ కబుర్లు. ఎందుకు వీళ్లకి ఈ కంఠశోష, ఈ కాలానికి ఎవరికి ఎవరులే అనుకుంది.

' అవున్లే, పిల్లలు పెద్దై మనకి ఆధారం అవుతారనుకుంటాం. అంతా ఒట్టిదే.ఎవరిగోడు వాళ్లదే. ప్చ్!.. ఈ ఆధార్ కార్డ్ ఏం ఒరగబెడుతుందో మనకి? మనుషుల మధ్య బంధాలు నిలబడటంలేదు, ఇక ఈ కార్డ్ ముక్కల్ని నమ్ముకోవాలి కాబోలు!' నిష్టూరంగా అంది మరో వయసు మళ్లిన ఆవిడ.

సావిత్రి ఆమె వంతు వచ్చి ఫోటో హడావుడి అయ్యేవరకు అలా నిలుచునే ఉంది. ఫోటోలు, వేలిముద్రలు ఒక పట్టాన స్పష్టంగా రావట్లేదు. మళ్లీమళ్లీ తుడిచిన అద్దాన్నే తుడుస్తున్నాడా కుర్రాడు. ఆ చేతిగుడ్డ మురికి పట్టిపోయింది. తనలోపలికి చాలా ముద్రల్నే ఇముడ్చుకున్నట్లుంది. తుడిచిన ప్రతిసారీ మరింత అస్పష్టమైపోతున్నాయి ముద్రలు.

అద్దం చూసినప్పుడల్లా పుట్టింట్లో తండ్రి తనమీద కోపగించిన ఒకే ఒక సందర్భం జ్ఞాపకం వస్తూ ఉంటుంది సావిత్రికి. అద్దం అంటే సావిత్రి కి చాలా ప్రేమ. చిన్నప్పుడు అద్దంలో తనని తాను చూసుకుని మురిసిపోతూ ఉండేది. అద్దం ఎప్పుడూ తళతళ లాడుతూ ఉండాలని, దానిలో తన ప్రతిబింబం మరింత మెరిసిపోతూ ఉండాలని అనుకునేది.

ఒంటిగంట అయిపోయింది సావిత్రి పనై బయటపడేసరికి. ప్రక్కవీధిలో ఉన్నచెల్లెలు వసంతని ఒకమాటు కలవాలనుకుంది. వేసవి శెలవులు ఇచ్చే వుంటారు ఈపాటికి. పిల్లలతో పాటు వసంత కూడా ఇంట్లోనే ఉంటుంది అనుకుంటూ ఆమె ఇంటికేసి నడిచింది. చెల్లెలు కూతురు సుజని తలుపు తీసింది.

'లోపలికి రా దొడ్డమ్మా' అంటూ ఆహ్వానించింది. కూర్చుని చుట్టూ కలయ జూసింది సావిత్రి. సుజని తమ్ముడితో చదరంగం ఆడుతున్నట్లుంది.

' అమ్మేం చేస్తోంది?'

' అమ్మ లేదు, అర్జంటు పని ఉందని వెళ్లింది.' మంచినీళ్లు ఇస్తూ చెప్పింది.

' మీ అమ్మకి శెలవులు ఇవ్వలేదూ ఇంకా?'

'ఎమ్సెట్ అయ్యేవరకూ అమ్మకు శెలవుల్లేవు'

' సరే, నేనొచ్చినట్లు చెప్పు' అంటూ లేచింది. చాల్రోజులైందనే కాదు ఇంకో విషయం అడగాలనే వచ్చింది. కుదరనేలేదు.

మూడవుతూంటే ఇల్లు చేరిన వసంతకి ఎదురెళ్లి సావిత్రి రాక గురించి చెప్పింది సుజని. భోజనం అయిందనిపించి, కాస్సపు అలసటగా మంచం మీద ఒరిగింది. అక్క వచ్చివెళ్లిందని తెలిసి ఆమె ఆలోచనలు గతంలోకి వెళ్ళాయి.

తల్లి లేని పిల్లలని తన తండ్రి కూతుళ్లిద్దర్నీ గారంగా పెంచుకున్నాడు. సావిత్రికి చదువుమీద శ్రద్ధలేదు . ఇంటర్ మీడియట్ లో చేరేక ఒక సంవత్సరం చదివి తన వల్ల కాదని మానేసి ఇంట్లో కూర్చుంది. చదువు మానేసిన పెద్ద కూతుర్ని నచ్చచెప్పి మళ్లీ చదువులో పెట్టే ప్రయత్నం చేసేదాయన. కాని సావిత్రి ససేమిరా అనేసింది. రోజంతా ఉర్కే కబుర్లతో కాలక్షేపం చేస్తున్న కూతుర్ని చూసి చదువు కాకపోయినా మరేదైనా నేర్చుకోమని చెప్పిచెప్పి, ఫలితం లేకపోవటంతో ఇంక పెళ్లి చేసెయ్యటం ఒక్కటే దారి అని ఆలోచించేదాయన.

చలాకీగా ఉండే సావిత్రి చుట్టుప్రక్కల అందర్నీ అయస్కాంతంలా ఆకర్షిస్తూ ఉండేది. మిగిలిన పనులు చెల్లెలికి అప్పగించి అద్దాన్ని,డ్రెస్సింగ్ టేబిల్ ని మాత్రం తాను శుభ్రంగా పెట్టుకునేది సావిత్రి. ఆ వస్తువు కేవలం తనది, దాని బాధ్యత తనది మాత్రమే అన్నట్లు చూసుకునేది.

తండ్రి తెచ్చిన పెళ్లి సంబంధం నచ్చలేదని తిరగకొట్టింది సావిత్రి. చెప్పాచెయ్యకుండా ఒకరోజు ట్రాన్స్ పోర్ట్ బిజినెస్ చేస్తున్న నారాయణరావుని పెళ్లి చేసుకొచ్చిన కూతుర్ని చూసి నిశ్చేష్టుడయ్యేడాయన. మనసుకు పెద్ద గాయమే అయింది.ఆ సంఘటన నుండి తేరుకోలేక పోయేడు బ్రతికినన్నాళ్లు. సావిత్రి కూడా ఆయన ముందుకు వచ్చేందుకు మళ్లీ ప్రయత్నించలేదు.వసంత మాత్రం తండ్రిని కంటికిరెప్పలా చూసుకుంటూ, పట్టుదలగా చదువుకుని ఉద్యోగస్థురాలైంది.

ఉద్యోగరీత్యా సావిత్రి ఉంటున్న ఊరికి రావటంతో దూరమైన బంధాలు ముడిపడతాయని ఆశపడింది వసంత. తండ్రి కాలంతో పాటు వెళ్లిపోయేడు.రక్త సంబంధం అనుకుందుకు అక్క ఉంది. కాని సావిత్రి వైఖరి వసంతని దూరంగా నిలబెడుతూ ఉంది.

నారాయణరావు కొంతకాలం వ్యాపారాన్ని సీరియస్ గానే చేసేడు. రానురాను కొంత అలసత్వం,కొన్ని వ్యసనాలు అతని జీవితాన్ని గాడిలోంచి బయటకు తోసేశాయి. వ్యాపారం మెల్లిగా వెనకపడింది. చేతికందివస్తాడనుకున్న కొడుకు చదువు మధ్యలో చతికిలబడిపోయింది. దానికి కారణాలేమిటో, తన కొడుకు పాత్ర ఎంతవరకో మాత్రం అతను పట్టించుకోలేదు.

వసంత ఆలోచనలు చాలా సేపు సావిత్రి చుట్టూ తిరుగుతూనే ఉన్నాయి.... ఆ రోజు తన భర్తకి ఆఫీసు నుండి వస్తూండగా దారిలో చిన్న ఏక్సిడెంట్ అవటం,అతన్ని దగ్గర్లో ఉన్న ఆసుపత్రికి తీసుకెళ్లటం, తమని రోడ్ మీద చూసి వెనుకే వెంకటేష్ ఆసుపత్రి కి రావటం.........ఆ క్షణాన తనకు చేతనైన సాయం తాను చేసేడు.

తన తప్పు లేకుండానే ర్యాగింగ్ కేసులో కాలేజ్ నుండి సస్పెండ్ అయి ఉండటం వెంకటేష్ ని ఎంతగా కృంగతీసిందో అర్థమైంది. సావిత్రి నోటికి భయపడే వసంత, ప్రభాకర్ ప్రేక్షకులుగా ఉండిపోయేరు ఇన్నాళ్లు.

ఆరోజు కాలేజ్ ప్రస్తావన ఎత్తితే తండ్రి, 'చదివింది చాల్లే' అని తేలిగ్గా అంటున్నాడని చిన్నబుచ్చుకున్న ముఖంతో చెబుతున్న వెంకటేష్ భుజం తట్టేరు వసంత, ఆమె భర్త. ఇంకా తమకేమీ పట్టనట్లు ఉండలేకపోయేరా దంపతులు. దాని పర్యవసానం వసంతకి తెలుసు ,అయినా సిద్ధపడింది.

దాదాపు ఐదారేళ్ల క్రితం స్కూల్లో క్రికెట్ ఆడుతూ వెంకటేష్ చెయ్యి విరక్కొట్టుకున్నప్పుడూ సావిత్రి భర్త కొడుకుని ఆస్పత్రికి తీసుకెళ్లవలసినందిపోయి ,కోపంతో నాలుగు కేకలు వేసి వెళ్లిపోయేడు. సావిత్రి హైరానా పడుతుంటే వసంత, ఆమె భర్త వెంటనే ఆసుపత్రి కి పరుగెత్తేరు పిల్లవాడిని తీసుకుని. ఆ తర్వాత సావిత్రి, ఆమె భర్త కృతజ్ఞత సంగతేమో కాని వసంత కుటుంబాన్ని మరింత దూరం పెట్టేరు . తాము చేసిన అపరాధం ఏమిటో ఈనాటికీ అర్థం కాలేదు వసంతకు.

ఒక్కసారి అక్క ఇంటికెళ్లి తీరిగ్గా మనసు విప్పి మాట్లాడాలి అనుకుంది. ఎప్పటినుండో వాయిదా వేస్తూ వస్తోంది.ఇక ఆలస్యం చెయ్యకూడదనుకుంది.

★★★★★★

కాలనీకి ఒకప్రక్కగా ఉన్న ఇల్లు కావటంతో చుట్టుప్రక్కల ఎవరూ లేరు. నిర్మాణం లో ఉన్న ఇళ్లు అక్కడొకటి , అక్కడొకటి ఉండటంతో అంతా నిశ్శబ్దంగా ఉంది . స్తబ్దుగా ఉన్న పరిసరాల్లో చిరుచీకట్లు చిక్కనవుతున్న ఆ సమయంలో సావిత్రి ఇంటి ముందుకొచ్చి తలుపు కొట్టాలా వద్దా అన్నట్లుండిపోయింది వసంత. లోపల నుండి పెద్దగా మాటలు వినిపిస్తున్నాయి.

సావిత్రితో పాటు, ఆమె కూతురు సునీత గొంతు కూడా వినిపిస్తోంది.

'పరీక్షలయ్యాక నేను చంద్ర ఆంటి దగ్గర చీరల మీద అద్దకం,పెయింటింగ్ క్లాసులకి వెళ్తాను . నేను స్వంతంగా వ్యాపారం పెట్టాలి .'

' చదువుకుంటే డిగ్రీ చదివిస్తాం. లేకపోతె పెళ్లి చేసేస్తాం . అంతే , ఇంకా ఆ పెయింటింగ్లూ,వ్యాపారాలు వగైరాలన్నీ పెళ్లి అయ్యాక నేర్చుకో , ఏమన్నా చేసుకో .' సావిత్రి గొంతు ఖంగు మంటోంది.

సంశయంగానే తలుపు కొట్టింది వసంత .

తలుపు తీసిన సునీత ' పిన్నీ ! ' అంటూ ఆనందంతో కేరింత కొట్టి,

'లోపలికి రా పిన్నీ, ఎన్నాళ్లైందో నువ్వొచ్చి !' అంటూ ఆహ్వానించింది. చెల్లెల్ని చూస్తూనే సావిత్రి ముఖం చిట్లించింది .

'ఏమిటో విశేషం!' అక్క గొంతులో భావం అర్థం అయినా ఏమీ పట్టించుకోకుండా ,

'ఉర్కేనే అక్కా, చాలా రోజులైంది కదా అని ' కూర్చుంటూ చెప్పింది.

'పిన్నీ నువ్వు చెప్పు , ఈ సంవత్సరం పరీక్షలైపోయేక, చదువులో బ్రేక్ తీసుకుని ఫ్యాబ్రిక్ పెయింటింగ్ నేర్చుకుని నాకాళ్ల మీద నేను నిలబడాలని అనుకుంటున్నాను. ఇప్పుడు ఆదివారాలు , శెలవురోజులు నేర్చుకుందుకు వెళ్తున్నాను . నాకు భలేగా నచ్చింది ఆ పని. ఆ తర్వాత నెమ్మదిగా పై చదువులు చదువుతాను . ఇలా చెబితే అమ్మ కాదంటోంది . నువ్వు చెప్పు పిన్నీ" అంటూనే నాలుక కరుచుకుంది.

ఆమెకు తెలుసు తల్లి పిన్నిని ఎప్పుడూ విమర్శిస్తూనే ఉంటుంది . పిన్ని మాటలు కొట్టిపడేస్తుంది . తనేమో ఇప్పుడు పిన్నిని అనవసరంగా ఇందులో ఇరికించింది. ప్రక్క కి వెళ్లి కూర్చుని పిన్ని చేతిని తన చేతిలోకి తీసుకుంది మన్నించమన్నట్లు.

'నీ క్కూడా ఆవిడ సలహానే కావలసి వచ్చిందా? ' సావిత్రి మాటల్లో నిరశన.

సావిత్రి భర్త తీరుతోనే సమాధాన పడలేక సతమతమవుతూంటే కొడుకు సమస్య ఎదురొచ్చింది. ఏదో ఒక అసంతృప్తి అనుభవిస్తూ ఉండేది చెల్లెలి జీవితాన్ని చూసినప్పుడల్లా. ఎవరి విషయాల పట్లా ఆసక్తి లేనట్లుండే సావిత్రి చెల్లెలి విషయం దగ్గర అసూయని అదుపుచేసుకోలేకపోయేది. తన సంసారం ఇలా తయారైందే అన్నఅసహనం ఆమెని నిలవనిచ్చేదికాదు .ఇప్పుడిక కూతురి మాటలకి మరింత విసుక్కుంది.

'అక్కా, కాలేజీలో కాస్త పని వత్తిడి ఉండి నిన్ను కలవాలనుకుంటూనే రెండు రోజులు ఆలస్యమైంది . వెంకటేష్ అనుకోకుండా ఆరోజు కనిపించేడు . ...' ఆమె మాటలు పూర్తి కాకుండానే సావిత్రి అందుకుంది.............

‘ నాలుగు నెలలుగా వాడు కాలేజీ ముఖం చూడక ఇంట్లో పడి ఉన్నాడు. విషయం ఏమిటో కనుక్కుని వాడిని కాలేజీకి పంపమంటే మీబావ వినలేదు ఇన్నాళ్లబట్టి. నాల్రోజులుగా ప్రొద్దున్న వెళ్లి సాయంత్రం వస్తూంటే విషయం తెలుసుకోలేకపోయేను.ఏమిటని నిలదీస్తే చెప్పేడు. నువ్వూ, ప్రభాకరం వెళ్లి కాలేజీలో మాట్లాడి వచ్చేరటకదా ! నాకు మాట మాత్రంగా చెప్పాలని నీకు తోచలేదు.నా సంసారం విషయంలో కలుగచేసుకోవటం మాత్రం తెలుసు’, కాస్త గట్టిగానే అడిగింది.

తల్లి మాటలు నచ్చక ,టీ పెట్టే నెపంతో వంటింటిలోకి వెళ్లింది సునీత.

చెల్లెలు ఏం చెబుతుందో కూడా తనకు అవసరం లేదన్నట్లు సావిత్రి తన ధోరణిలో కొనసాగించింది.

‘ నువ్వు తెలివైనదానివి మరి. నాన్న నిన్ను చదివించేరు చక్కగా. పొరుగిళ్లలో వ్యవహారాలు చక్కబెట్టేంత దానివయ్యావు. నీకంటే పెద్దదాన్నన్న గౌరవం ఏమైనా ఉందా?’

కొడుకు చదువు మళ్లీ గాడిలో పడిందని ఒక ప్రక్క సావిత్రి మనసులో తృప్తిగానే ఉంది . కాని చెల్లెలి జోక్యం ఆమెకు నచ్చలేదు . చెల్లెలు తన జీవితం చూసి జాలి పడే స్థితిలో తను, తన సంసారం ఉన్నాయన్న భావం ఆమెలో న్యూనతను కలుగ చేస్తోంది.

‘ అక్కా! .... ’ ఏదో చెబుదామనుకున్నావసంత ఏమీ మాట్లాడలేకపోయింది అక్క చేస్తున్న అభియోగాలకి. తను ఎంత దగ్గరగా రావాలని ప్రయత్నం చేస్తున్నా సాధ్యమవటం లేదు.

‘పిన్నీ,టీ తీసుకో, అమ్మా నువ్వు కూడా తీసుకో. చేసిన మంచి పనికి కూడా నువ్వు ఇలా సాధించటం బావులేదమ్మా.అన్నయ్య కాలేజీకి వెళితే పిన్నికి వచ్చే లాభం ఏమీలేదు కదా ’ కూతురి మాటలకి,చురుక్కున చూసింది సావిత్రి,

‘చాల్లే, నువ్వూ నేర్చేవ్ , నాకు చెప్పేంత దానివి అయ్యేవ్’

మెల్లిగా తనను తాను కూడ తీసుకుంది వసంత. టీ త్రాగుతూ సునీత తో మాటల్లో పడింది.

‘పిన్నీ, మీ స్టూడెంట్ ఆదర్శ్ మీద ఏదో బెట్టింగ్ గురించి గొడవ వచ్చిందిట కదా. మురళి వాళ్లంతా అరెస్ట్ అయ్యేరని చెప్పుకున్నారు. నువ్వు వెళ్లి మాట్లాడి, ఆ గొడవనుంచి ఆదర్శ్ ని విడిపించేవని మాక్లాసులో అందరూ చెప్పుకున్నారు. ‘

' ఆ గొడవతో ఆదర్శ్ కి ఏమీ సంబంధం లేదు. రోజూ సాయంత్రాలు కబుర్లు చెప్పుకుందుకు ఆదర్శ్ వాళ్ల తాతయ్య మురళీ వాళ్ల తాతయ్య కోసం వాళ్ల ఇంటికి వెళ్తాడుట. ఆయన తిరిగి రావటం ఆలస్యం అయిందని పిలుచుకు వెళ్లేందుకు ఆదర్శ్ అక్కడికి వెళ్లేడుట. ఆ సమయంలో మురళి, వాడి స్నేహితులు టి.వి. లో క్రికెట్ చూస్తూ మొబైల్ ఫోన్లలో ఏవో సందేశాలు పంపుకుంటుంటే అర్థం కాక చూస్తూ కూర్చున్నాడుట. ఆ విషయం ఏమిటని వాళ్ల తాతయ్యని అడిగేడుట కూడా ఆరాత్రి. వాళ్లతో పాటు కాస్సేపు అక్కడ ఉన్నాడు కనుక ఆదర్శ్ ని కూడా అరెస్ట్ చేస్తారని ప్రచారం చేసేరు. మురళీ వాళ్లంతా అప్పుడే బెయిల్ మీద బయటకు వచ్చేరులే.’

పక్కనే కూర్చుని వాళ్ల మాటలు వింటోంది సావిత్రి . ఆమెకు ఆశ్చర్యంవేసింది, తనకి ఇంటి విషయాలు తప్పించి చుట్టుప్రక్కల ఉన్న వాళ్ల గురించి పట్టనే పట్టదు అనుకునేది ఇన్నాళ్లూ. కాని కొడుకు ఏదో సమస్యలో ఇరుక్కున్నాడని తెల్సినప్పుడు భర్త పట్టించుకోలేదనే గొడవ పెట్టుకుంది కానీ తనంత తానుగా ఏదైనా చేద్దామని , తానైనా పూనుకుని సమస్యని పరిష్కరించుకోవాలని అనుకోలేదు. ఇంట్లో కంటికెదురుగా కనిపిస్తున్న కొడుకుని చూస్తూ భర్త బాధ్యతా రాహిత్యాన్ని గురించి మాత్రమే తాను ఆలోచించింది.

ఇప్పుడు కూతురు ఏమంది?! పిన్ని మంచిపని చేస్తే అభినందించవేం అని అడుగుతోంది కదూ. చిన్న పిల్ల , అది గ్రహించుకున్న విషయం తాను గ్రహించుకోలేకపోయిందా?

బయట వెలుతురు బాగా తగ్గి, చీకటి పడుతూండటంతో సునీత లేచి లైటు వేసింది.

సావిత్రి చెల్లెలి వైపు సాలోచనగా చూసింది . అప్పుడే కాలేజీ నుండి వచ్చిందేమో వసంత ముఖం అలసటగా ఉంది. ప్రొద్దున్నెప్పుడో ఇంటిని,పిల్లల్ని సర్దుకుని ఉద్యోగానికి పరుగెత్తుతుంది !

చాలా ఏళ్ల తర్వాత చిన్ననాటి చెల్లెలు మెదిలింది మనసులో. తనతో పాటు ఒకే ఇంట్లో పుట్టి పెరిగిన చెల్లెలు! తల్లి పోయేనాటికి తనకైనా కాస్త ఊహ తెల్సునేమో కానీ వసంత చాలా చిన్న పిల్ల అప్పుడు. తల్లి కోసం బెంగ పడి జ్వరం తెచ్చుకుంటే తండ్రితో పాటు తానూ రాత్రుళ్లు మేలుకుని చెల్లెల్ని కనిపెట్టుకుని ఉండేది. ఆ రోజులేమైపోయేయి? సావిత్రి మనసు ఆర్ద్రమైంది.

తనని చిన్నబుచ్చేందుకే చెల్లెలు తన విషయాల్లో కలుగ చేసుకుంటోందని అనుకునేది, కానీ ....తోటి మనిషికోసం తాపత్రయ పడుతోంది!ఈ తాపత్రయాలు ఎవరికీ లేని నాడు ఏమవుతుందీ సమాజం?!

సావిత్రికి రెండు రోజుల క్రితం ఆధార్ కార్డ్ కోసం తాను క్యూలో నిలబడినప్పుడు విన్న మాటలు స్ఫురణకు వచ్చేయి. మనుషుల మధ్య సంబంధాలు మృగ్యమైపోతున్నాయని కదూ వాళ్లు చెప్పుకుంటున్నది! అంతేనా? లోకంలో తనలాటి వాళ్లే ఎక్కువవుతున్నట్లున్నారు.

ఆ ఫోటోలు తీసే కుర్రాడు అద్దాన్ని మళ్లీ మళ్లీ ఆ మురికి గుడ్డతో తుడవటం కూడా ఆమె కంటి ముందు కదిలింది. అలాటి అద్దంలో స్పష్టమైన బొమ్మలు రమ్మంటే ఎలా వస్తాయి?

సావిత్రికి చిత్రంగా తోచింది, రోజూ తనకి తాను సంతృప్తికరంగా కనిపించేవరకూ ఇంట్లో అద్దాన్ని తుడుస్తూనే ఉంటుంది మరి! తన మనసనే అద్దాన్ని ఎప్పుడూ శుభ్రం చేసుకోవాలన్నఆలోచన రానేలేదు.

COMMENTS